

ಸುಖ ಸರಕಲ್

ಸರಳತೆಯ ಬಾಳು – ಹೇಳಲು ಅಥವಾ ಕೇಳಲು ನಿಖು ಅಡ್‌ಬ್ಯಾಯದೂ ಮಾನವಾದ ಶಿಮುದು. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಬದುಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸರಳತೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರಳತೆಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರದು ಮೊದಲ ಹೇಸರು. ಗಾಂಧಿಜಿ ಅವರ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ತಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯು ಅಂಗತ್ವತಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಗಾಂಧಿ ಅವರ ಸರಳತೆ ಒಂದು ಹೊಲ್ಲಿವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ‘ನನ್ನ ಬದಕೇ ನನ್ನ ಸಂರೆಲ್’ ಎನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯ ಪಾಲಿಸಲೇಹೇಕಾದ ನೈತಿಕತೆಯ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯಂತೆ ನುಡಿದರು. ಜಗತ್ತು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ಗೇಳಿಯರು ಅನುರಾಧಪುರದ ಬೊಂದ್ದ ವಿಹಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಸಂಪದ ನಿಯಮದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಬಿಕ್ಕು ಅದೇ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಪುದೂರವಿದ್ದ ವಿಂದರಾಚಿಂಬಹ್ಯಾಯೋಂದಕ್ಕೆ ಹೋರಣ. ಹಲವು ವರುಪಗಳಾದವು. ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕು ಸುಮಿವಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು – ‘ನಾನು ಈ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ತಂಬಾ ಸುಮಿವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಗೇಳಿಯನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅವನೂ ಸುಮಿವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗೇಳಿಯ ಇದ್ದ ಅನುರಾಧಪುರದ ಬೊಂದ್ದ ವಿಹಾರವೊಂದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ತಲುಪಿದಾಗ ನಡುಮಧ್ಯಾಷ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ವರುಪಗಳ ನಂತರ ತನ್ನ ಗೇಳಿಯ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಕ್ಕುವಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಕಾಲಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ. ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕು ತನ್ನ ಗೇಳಿಯ ನಂಗಾಗಿ ಪಾನಕ ತರಲು ಒಳಹೊಗಿರಬೇಕು! ಗಂಜಿ ನೀಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸತ್ಯವಿಸುಹುದು, ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಕಾಯಿತ್ತಾನು ಪುಟ್ಟಿತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ನಿರಿಷ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಗೇಳಿಯ ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ! ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಹೋರಬಂದ ಬಿಕ್ಕು ‘ಬಾ

ಮಧ್ಯಾಹ್ಯದ ಉಳಿಟಕ್ಕುಗಿ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಪಿಂಡಪಾತಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ಕರೆದ.

ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕುವಿಗೆ ದಿನವೂ ರುಚಕಟ್ಟಿದ ಉಳಿಟ ಅವನಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪಿಂಡಪಾತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂಪೂರ್ಣದಾಯವೇ ಮರೆತುಹೊಂತು! ಆದರೂ ಅದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ ತನ್ನ ಗೇಳಿಯನ ಹಿಂದೆ ಪಾತ್ರ ಹಿಡಿದು ಪಿಂಡಪಾತಕ್ಕೆ ಹೋರಣ. ಅಂದು ಅವರು ವಿಟ್ಟು ಮನೆ ಸುತ್ತಿದರೂ ಅವರಿಗಾಗುವಪಟ್ಟು ಅನ್ನ ದೊರೆಯಲ್ಲಿ. ಇಬ್ಬರು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು. ಅನುರಾಧಪುರದ ಬಿಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕಮ್ಮು ಅನುವನ್ನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಳಿಟಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕುವಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅಸಮಧಾನವಾಯಿತು. ‘ಇಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಹೀಗೆಯೇ?’ ಎಂದು ಗೇಳಿಯನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅವನು ‘ಹೌದು’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದಿಂದೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕು ‘ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ನಿನೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಿಂದರಾಚಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡು. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ವಿಹಾರದಿಂದ ಹೋರಬಂದ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿಂದರೆಯೇ ಅನುರಾಧಪುರದ ಬಿಕ್ಕುವೂ ಹೊರಬಂದ ‘ನಡೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇವನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಚಕ್ತಿನಾದ ಬಿಕ್ಕು ಕೆಲವಲ ಭಿಕ್ಷಾಪತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಬಂದ ಗೇಳಿಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ಎಷ್ಟೋ ವರುಪಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಿದ್ದಿಲ್ಲಯೇ. ನಿನ್ನದ್ದುನ್ನ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ‘ಇದ್ದಿಂದ ಒಂದು ಚಾಪೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಾಲುಮಣೆ. ಅವರೆಡನ್ನು ಸಂಫೋಕ್ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮಣಿನ ಭಿಕ್ಷಾಪತ್ರೆಯೋಂದನ್ನು ಉಳಿದು ನಿನ್ನದ್ದುನ್ನ ಯಾವಾದು ಇಲ್ಲ, ನಡೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಜ್ಜಿಬ್ಬಾದ ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯ ಬಿಕ್ಕು, ‘ಇರು, ನಿನ್ನ

ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಗೋಲು, ಎಣ್ಣೆಯನಾಳಿ, ಜೀರುದು ಹಾಗೂ ಒಂದೆರೆದು ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದ. ಇದರಿಂದ ಅನುರಾಧಪುರದ ಬಿಕ್ಕುವಿಗೆ ಅಜ್ಞಯಾವಾಯಿತು! ‘ಗೇಳಿಯಾ, ನಿನಿದ್ದ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ್ವಾಯಂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಗೇಳಿಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿಂದರಾಚಿ ಹ್ಯಾಯ ಬಿಕ್ಕು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ‘ಗೇಳಿಯಾ, ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂತಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಇರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವ ನಿನು ನಿಜವಾದ ಬಿಕ್ಕು. ನಿನ್ನಂಥವನಿಗೆ ಹ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ನಗರ ವರದೂ ಒಂದೇ. ನಿನು ಈ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರಳಿದ.

ಬೊಂದ್ದ ಬಿಕ್ಕುವಿನ ಹಾಗೆ, ಗಾಂಧಿಜಿಯ ಹಾಗೆ ಸರಳತೆಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಬಹುದು! ಸರಳತೆಯ ಬದುಕಿಗೆ ಕಾಲದ ಹಿಂಳಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ನಮ್ಮುಬಾಹುವೆಯ ಮಂದೆ ಬದುಕಿಗೆ ಅಗತ್ಯಾವಾಗಿ ಬೇಕಾದುಡಿಕ್ಕಿಂತ, ಬೇಡವಾದ ಸರಕುಗಳ ಪರವತವನ್ನೇ ಇಂದನ ತಯಾರ್ಕಾನದ ಜಗತ್ತು ಸುರಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಂಭಾಬೆಕಾದ ವಸ್ತುಗೇಳಿಯನ್ನು ನಮ್ಮುಗೆ ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ‘ಅಗತ್ಯಾವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಮ್ಮು ಹ್ಯಾದರಿಯ ಹೇಳಬಹುದು! ಆದರೆ ಹ್ಯಾದರಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೆಳಿಬಂದರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿದೆ.

‘ಸುಖಿ’ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸರಕಲ್ಲ! ‘ಸುಖಿ’ ಎಂಬುದು ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಸರಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ಅಸುಖಿಯಾಗಿ ಬದುಹುವಣಿಗಿಂತ, ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ‘ಸುಖಿ’ಯಾಗಿ ಇರುವವರೇ ನಮ್ಮು ನಡುವಿನ ನಿಜವಾದ ‘ಸುಖಿ’ಗಳು. ಸರಳತೆಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಎಂದರೆ ಕೃಷಣನಾಗಿ ಇರುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಆರ್ಯಾಗ್ರಹ ಬದುಕಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ, ಒಲಮೆ, ಕಾರ್ಯಾ ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕೆಯನ್ನು ವೈಷಣಿಕವ ಸರಳತೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಜದ ಹ್ಯಾದರಿಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯಾವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು.

■ ಜಿ.ವಿ. ಆನಂದಮೂರ್ತಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

- ಬಾಳನ್ನು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದೇನೂ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿಲ್ಲ. –ದಿಸ್ವೇಲಿ
- ಬೇರೆವೇಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅತ್ಯಾತ್ಮ ಬಳುವಳಿ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ದೈನಿಕರ ಕ್ಷಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮುಖಲಿಪುದ್ರವಾದು. –ಎಚ್. ಬಿ.ಸೆಲೆಂ
- ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಸ್ತುತ ತೆರೆಯುವ ತನಕ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರವು. –ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

- ಬಲ ಎಂಬುದು ದೈಹಿಕ ಸಾಮಧ್ಯದಿಂದ ಬರುವದಿಲ್ಲ, ಅದಮ್ಮುವಾದ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಬಿರುತ್ತದೆ. –ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ
- ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಿಂಡಿನ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆ ನಿಲ್ಲಿಲಾರದು. –ಎ.ಪಿ.ಜಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ
- ಸತ್ಯಾದಿದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಜನಿಸಿದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆನೂ ಇಲ್ಲ. –ರಾಮಾಯಣ

- ಪ್ರತಿಫಲದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೋಗ ಹೋದಾಗಲೂ ದುಳಿವಾಗುವದಿಲ್ಲ. –ದಿವಿಚಿ
- ಮನುಷ್ಯನು ಕೊಂಡವನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಪಾಪವನ್ನು ಸದಾಚಾರದಿಂದ, ಮಿಥ್ಯೆಯ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲ. –ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ
- ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಭರಣ ಇದ್ದಂತೆ. ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಯತಾಣದಂತೆ. –ಅರಿಸ್ವಾಟ್ಲೆ